

Zpráva úseku mediálního práva o stavu soudních sporů a správních řízení za rok 2015

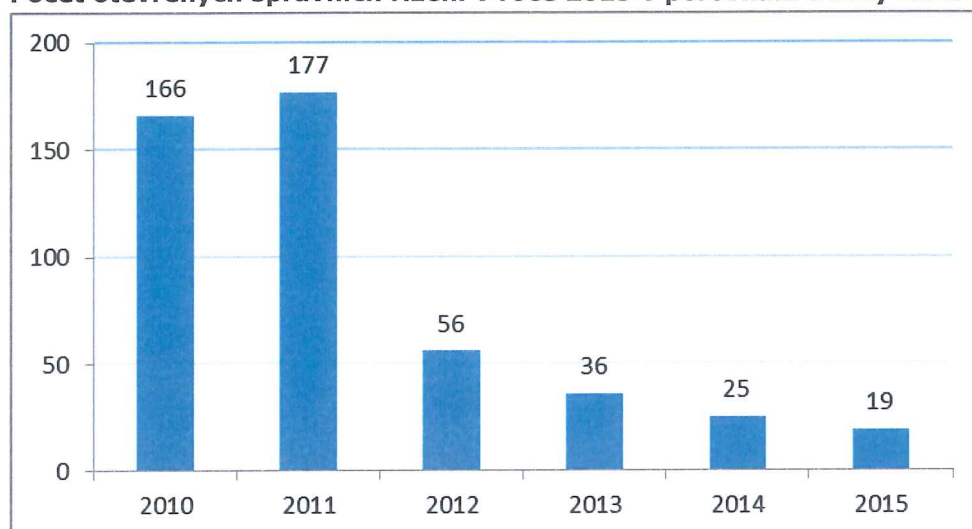
Úsek mediálního práva byl zřízen v České televizi v roce 2012 za účelem zajišťování právní služby v České televizi v oblasti mediálního práva. Jde především o oblast norem veřejného práva jako je např. zákon č. 483/1991 Sb., o České televizi, zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a zákon č. 132/2010 Sb., o audiovizuálních mediálních službách na vyžádání, zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů. Dále oblast práva soukromého, a to především v oblasti práva na ochranu osobnosti a práva na ochranu pověsti právnické osoby. Nelze rovněž opominout výklad sporných problémů, které vznikají při aplikaci Kodexu České televize. Činnost je velice různorodá a spočívá zejména v zastupování České televize před Radou pro rozhlasové a televizní vysílání a jiným správními orgány, zastupování před soudy všech stupňů jak ve správním soudnictví, tak před obecnými soudy, v jednání s protistranou, v právní podpoře na ochranu zdrojů informací, v konzultační činnosti uvnitř České televize a v neposlední řadě v činnosti metodické. Právní službu zajišťuje úsek mediálního práva vlastními zaměstnanci.

1. Agenda správních řízení, které vede Rada pro rozhlasové a televizní vysílání s Českou televizí a následná soudní řízení ve správním soudnictví v kalendářním roce 2015

Ve vztahu k České televizi, jakožto provozovateli televizního vysílání a poskytovateli audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání, je Rada pro rozhlasové a televizní vysílání ústředním správním úřadem, který vykonává státní správu v oblasti televizního vysílání a v oblasti audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání. Pokud Rada pro rozhlasové a televizní vysílání dospěje k závěru, že mohlo dojít k porušení povinností podle zák. č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, zák. č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy, nebo zákona č. 132/2010 Sb., o audiovizuálních mediálních službách na vyžádání, zahájí s Českou televizí správní řízení, které může být ukončeno zastavením správního řízení, uložením pokuty nebo zastavením správního řízení s upozorněním na porušení zákona. V některých případech Rada pro rozhlasové a televizní vysílání správní řízení ani nevede a rovnou upozorní Českou televizi na porušení zákona. Česká televize má možnost napadnout rozhodnutí o uložení pokuty žalobou ve správním soudnictví.

V roce 2015 vedla Rada pro rozhlasové a televizní vysílání s Českou televizí celkem 19 správních řízení, z toho 13 bylo zahájeno v předcházejících letech.

Počet otevřených správních řízení v roce 2015 v porovnání s roky 2010-2015

▪ **Nově zahájená správní řízení**

V roce 2015 bylo nově zahájeno celkem 6 správních řízení, což je méně než v předcházejících letech. Z těchto 6 správních řízení se tři řízení týkala údajného nedodržení objektivity a vyváženosti pořadů v pořadech s občanskou publicistikou (Nedej se plus), jedno údajně nerozeznatelné a neoddělené reklamy (minipořad), jedno údajně zařazené reklamy na program ČT1 (minipořad); ve všech těchto 5 případech bylo řízení zastaveno a následně uloženo upozornění na porušení zákona. V jednom případě bylo správní řízení ukončeno rozhodnutím o uložení pokuty za nepatřičné zdůraznění produktu (pořad Hokejové poledne).

▪ **Upozornění na porušení zákona**

V roce 2015 obdržela Česká televize celkem 37 upozornění na porušení zákona, z toho 27 upozornění bylo vydáno, aniž by jeho vydání předcházelo správní řízení. Z 27 upozornění na porušení zákona se 16 týkala zařazení vulgarismů ve vysílání pořadů. Dvě upozornění se týkala nedodržení povinnosti opatřit 70% vysílaných pořadů skrytými nebo otevřenými titulky pro osoby se sluchovým postižením za rok 2014, z nichž jedno se týkalo programu ČT sport, kde bylo v uvedený rok dosaženo 43,6%. Pro úplnost sdělujeme, jak docházelo k postupnému nárůstu tohoto podílu na programu ČT sport od roku 2011, kdy podíl pořadů opatřených skrytými nebo otevřeným titulky pro osoby se sluchovým postižením činil 4%; rok 2012 podíl 7%, rok 2013 podíl pořadů 35,4%, v roce 2014 podíl 43,6% a v roce 2015 podíl pořadů 67,3%. Druhé upozornění se týkalo programu ČT art za rok 2014, kde bylo v uvedeném roce dosaženo podílu 68%. Pro úplnost sdělujeme, že v roce 2015 pak bylo na programu ČT art dosaženo podílu 83,3%. Ostatní upozornění se týkala dalších různých povinností.

Kromě upozornění na porušení zákona, kterým správní řízení nepředcházelo, obdržela dále Česká televize 10 upozornění na porušení zákona, které Rada uložila po předcházejících správních řízeních, zahájených buď v roce 2014, nebo v roce 2015.

▪ Pokuty

V roce 2015 udělila Rada pro rozhlasové a televizní vysílání České televizi 2 pokuty za nepatřičné umístění produktu, a to Kč 50.000,-- za umístění produktu v pořadu „Sama doma“ a Kč 350.000,-- za umístění produktu v pořadu „Hokejové poledne“. Pokuta Kč 50.000,-- již byla uhrazena a nyní je předmětem kasační stížnosti u soudu. Pokuta Kč 350.000,-- dosud zaplacená nebyla, protože je napadena žalobou u soudu.

V roce 2015 stále probíhala soudní řízení před soudy různých stupňů, případně správních řízení ve 4 věcech, která byla zahájena před rokem 2012 a zůstávají doposud otevřena, v celkové částce Kč 230. 000,--. V roce 2015 byl ukončen soudní spor o zaplacení pokuty ve výši Kč 300.000,--, kterému předcházelo správní řízení zahájené v roce 2010 za překročení denního limitu reklamy o 43 sekund ve vysílání v roce 2010; soud v roce 2015 pokutu moderoval na Kč 100 000,--, kterou Česká televize v roce 2015 uhradila. Celkově lze konstatovat, že i v této oblasti došlo ke zlepšení situace, zejm. když porovnáme pokuty otevřené ke dni 31.12.2012 v celkové výši Kč 2 070 000,-- s pokutami uloženými v roce 2015 v celkové výši Kč 400.000,-- a rovněž úrok z prodlení ve výši Kč 45.000,--, který uhradila Rada pro rozhlasové a televizní vysílání České televizi.

Pozitivní skutečností je, že v roce 2015 stejně jako v roce 2014 nebylo zahájeno žádné správní řízení pro porušení povinností, jejichž účelem je ochrana fyzického, psychického, mravního vývoje dětí a mladistvých. Česká televize obdržela pouze jedno upozornění na porušení této povinnosti, které se týkalo reprízy detektivky v poledních hodinách.

V souvislosti s poskytováním audiovizuální mediální služby na vyžádání nebylo zahájeno a ani vedeno s Českou televizí žádné správní řízení a nebylo vydáno žádné upozornění na porušení zákona.

▪ Vysvětlení

V roce 2015 Česká televize podala k výzvě Rady pro rozhlasové a televizní vysílání tzv. vysvětlení ve 30 věcech, které se vesměs týkaly zpravodajských, politicko-publicistických, publicistických pořadů a dokumentaristiky, ať již vyrobených v Praze nebo v TS Brno a TS Ostrava. V těchto případech postupuje Česká televize tak, že vysvětlení Radě pro rozhlasové a televizní vysílání podává příslušný šéfredaktor nebo ředitel programu po konzultaci s úsekem mediálního práva.

2. Soudní řízení z titulu práva na odpověď, dodatečného sdělení, ochrany osobnosti a ochrany dobrého jména a pověsti právnické osoby

Soudní řízení z titulu práva na odpověď, dodatečného sdělení, ochrany osobnosti, ochrany dobrého jména právnické osoby, v nichž žalovanou je Česká televize, jsou zahajována na návrh fyzické nebo právnické osoby, pokud se cítí být dotčeny sdělením, které bylo uveřejněno v televizním vysílání a v některých případech i na webu České televize. Česká televize se o žalobách dozví až v okamžiku, kdy soud České televizi žalobu doručí. V roce 2015 bylo vedeno s Českou televizí celkem 37 soudních řízení včetně TS Brno a TS Ostrava, což je zhruba stejně jako v roce 2013 a v roce 2014. Z těchto 37 soudních řízení jich bylo v roce 2015 ukončeno jedenáct a z nich pak byla Česká televize v roce 2015 v 8 sporech zcela úspěšná. V jednom případě se Česká

televize dohodla mimosoudně, v jednom případě byla úspěšná z části. Ani v jednom případě nemusela Česká televize hradit požadované finanční zadostiučinění.

V roce 2015 bylo nově zahájeno s Českou televizí osm soudních sporů v této oblasti, přičemž po České televizi bylo požadováno celkem 8 milionů Kč zaokrouhleně. Celkově žalovaná částka u dosud neukončených soudních sporů činí 28 milionů Kč zaokrouhleně. Z toho z období před rokem 2012 stále zbývají 3 neukončené soudní spory s celkově žalovanou částkou 1,5 mil. Kč. Pro úplnost je třeba dodat, že od roku 2014 trval soudní spor, který byl veden mimo území České republiky, konkrétně v USA a týkal se pořadu „Třináctá komnata“; dotčená osoba požadovala 100 mil. dolarů. Právní kancelář, která věc zastupovala v USA, nám sdělila, že spor je ukončen ve prospěch České televize a nyní čekáme na písemné vyhotovení rozhodnutí.

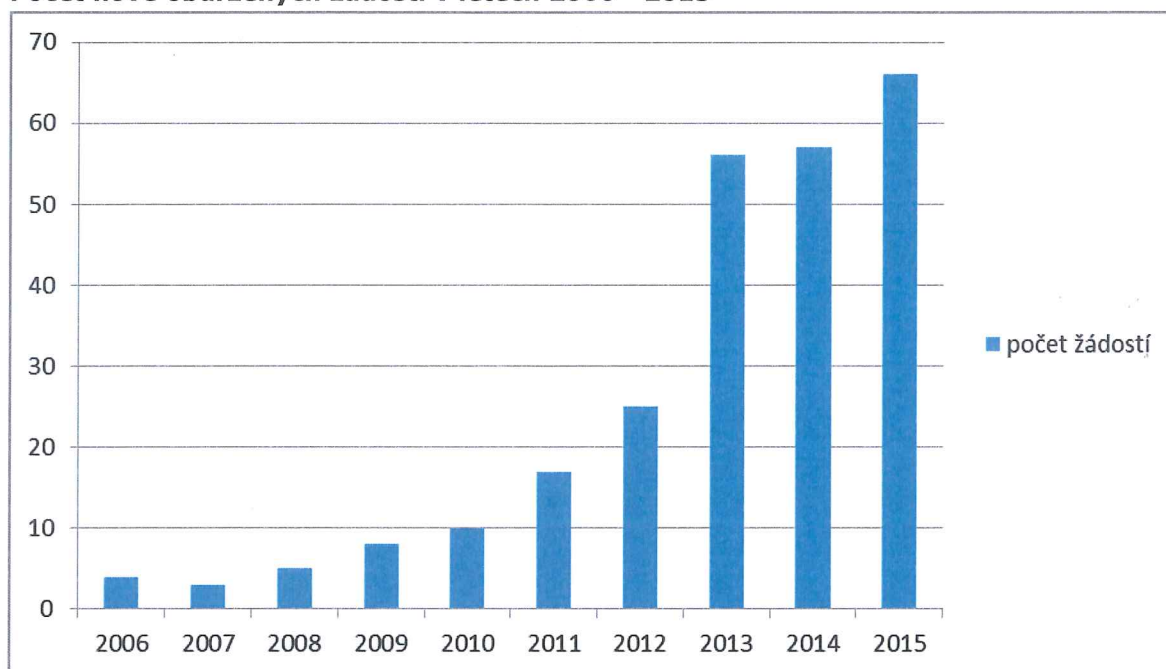
3. Poskytování informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím

Česká televize je povinným subjektem podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů. Úsek mediálního práva vyřizuje ve spolupráci se všemi pracovišti České televize agendu, týkající se zákona o svobodném přístupu k informacím. I v roce 2015 byl zajištěn přístup veřejnosti k informacím, které se vztahují se k působnosti České televize, a to prostřednictvím webových stránek <http://www.ceskatelevize.cz/>, písemně, elektronicky, telefonicky a osobně:

Počet vyřizovaných žádostí o poskytnutí informace	69
<i>z toho obdržených v roce 2015</i>	66
Počet vydaných rozhodnutí o odmítnutí žádosti	26
<i>z toho rozhodnutí o odmítnutí části žádosti</i>	10
Počet podaných odvolání proti rozhodnutí	6
Celková výše výdajů vynaložených v souvislosti se soudními řízeními o právech a povinnostech podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, včetně nákladů na zaměstnance České televize a nákladů na právní zastoupení	0 Kč
Výčet poskytnutých výhradních licencí	0
Počet stížností podaných podle ust. § 16a zák. č. 106/1999 Sb.	3

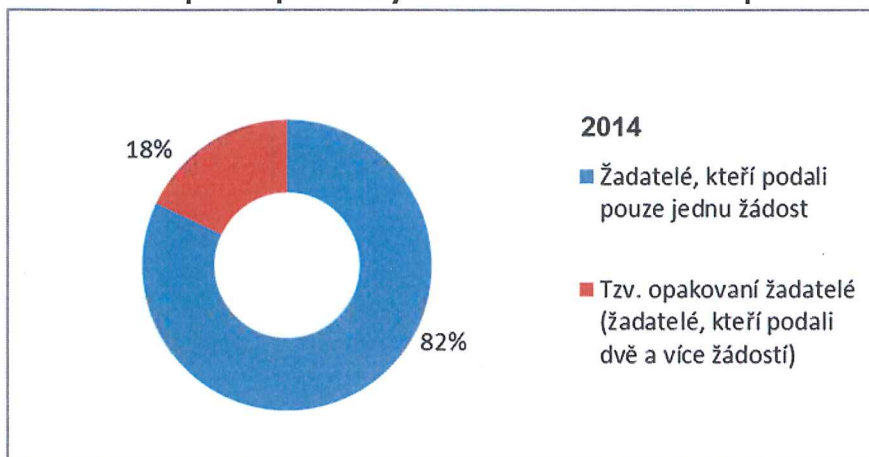
V roce 2015 se Česká televize zabývala celkem 69 žádostmi o poskytnutí informace, z toho 66 žádostí bylo České televizi doručeno v roce 2015. Z celkového počtu žádostí nevyřizovalo TS Brno a TS Ostrava žádnou žádost, ale obě studia spolupracovala při přípravě podkladů u několika žádostí. I v roce 2015 pokračoval růst počtu žádostí, který je patrný od roku 2006, kdy zák. č. 106/1999 Sb., byl novelizován mj. s cílem, aby žadatel měl právo na informace vztahující se k působnosti veřejné instituce bez ohledu na to, zda hospodaří s veřejnými prostředky či nikoliv. Jestliže v roce 2006 to byly 4 podané žádosti o informace, v roce 2015 to bylo 66 žádostí. Z 66 nově obdržených žádostí o informace v roce 2015 obdržela Česká televize 56 žádostí od fyzických osob, právnické osoby podaly celkem 9 nových žádostí a jedna žádost byla podána více žadateli (jedna fyzická osoba spolu s jednou právnickou osobou).

Počet nově obdržených žádostí v letech 2006 - 2015

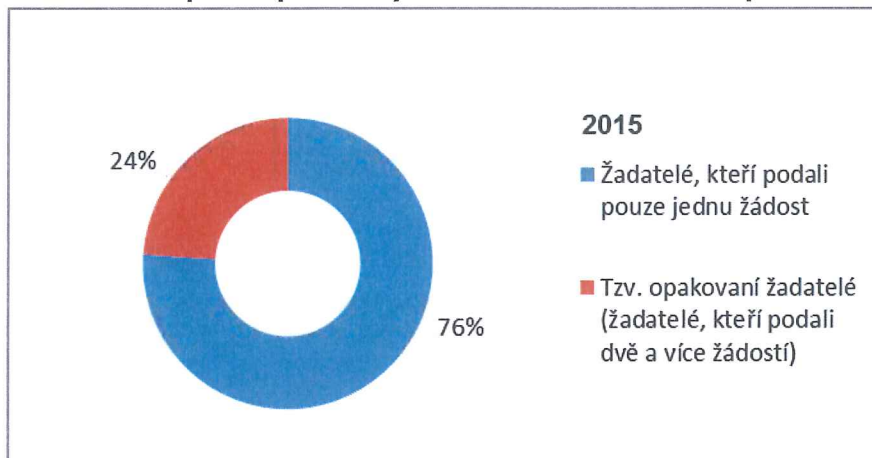

V roce 2015 pokračoval nárůst žádostí tzv. opakovaných žadatelů (tj. osob, které v daném kalendářním roce podaly více než jednu žádost o poskytnutí informace). Na 66 nově doručených žádostí tak připadlo pouze 45 žadatelů, z toho v 11 případech šlo o opakované žadatele. Ti v roce 2015 stáli za více než 32 žádostmi. Mezi opakovanými žadateli nicméně existují co do počtu žádostí značné rozdíly. Česká televize např. eviduje od jedné fyzické osoby celkem šest žádostí, od jiné fyzické osoby žádostí pět. Ostatní opakovaní žadatelé podali po dvou až čtyřech žádostech. Oproti roku 2014 tak podíl opakovaných žadatelů na celkovém počtu žadatelů výrazně stoupl, a to 18 % v roce 2014 na 24 % v roce 2015.

Procentuální podíl opakovaných žadatelů na celkovém počtu žadatelů v roce 2014

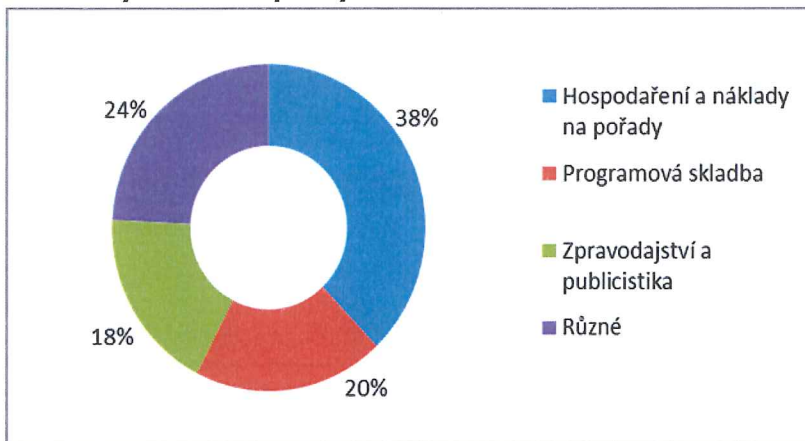

Procentuální podíl opakovaných žadatelů na celkovém počtu žadatelů v roce 2015

Požadované informace se týkaly různých oblastí činnosti České televize. Nejčastěji se žadatelé ptali na otázky související s hospodařením České televize a s náklady na výrobu pořadů. Žadatele zajímaly také informace o programové skladbě, zpravodajství a publicistice či o výběru televizních poplatků. Objevily se rovněž dotazy související s novými médii a informačními systémy používanými v České televizi.

Předměty žádostí o poskytnutí informace v roce 2015

Úsek mediálního práva se ve spolupráci s ostatními pracovišti České televize snaží o maximální otevřenost. O tom svědčí také počet žádostí, kterým bylo alespoň z části vyhověno. Pokud se žadatelé domáhali poskytnutí informací, které již byly zveřejněny na webových stránkách České televize nebo ve výroční zprávě, zaslali jsme jim odkaz, na němž bylo možné požadovanou informaci najít, popř. odkaz na konkrétní pasáž příslušné výroční zprávy.

V roce 2015 bylo podáno celkem šest odvolání proti rozhodnutím České televize, o nichž rozhodoval generální ředitel. Ve všech případech generální ředitel České televize jakožto odvolací orgán rozhodnutí České televize potvrdil a odvolání žadatelů zamítl. Vedle toho byly v roce 2015 České televizi v souladu se zákonem doručeny tři stížnosti na postup při vyřizování žádosti o informace, a to všechny podle ust. § 16a odst. 1 písm. c) zákona o svobodném přístupu k informacím. V jednom případě byl postup České televize částečně potvrzen, zatímco ve zbývajících částech byla věc usnesením převzata a generální ředitel

České televize poskytl informaci sám. V ostatních dvou případech byl postup České televize potvrzen bez dalšího.

Co se týká soudních sporů, v roce 2015 probíhalo celkem 5 soudních řízení ve věci přezkoumání zákonnosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace. Dvě soudní řízení probíhala na základě žalob podaných v roce 2014. V roce 2015 došlo k zahájení tří soudních řízení; ještě v průběhu roku 2015 bylo jedno z nich zastaveno.

Úsek mediálního práva pokračoval ve spolupráci s útvarem IT v roce 2015 také ve zveřejňování informací poskytnutých na základě individuálních žádostí na webových stránkách České televize a ve vedení evidence obdržených žádostí.

Na začátku roku 2015 byl České televizi doručen rozsudek Městského soudu v Praze, č.j. 6 A 156/2012-72, který ve věci žaloby z roku 2012 (platy) rozhodl o zrušení rozhodnutí generálního ředitele České televize ze dne 11. září 2012, a to na základě odůvodnění, podle kterého cit.: *„osoby, jež mohou být poskytnutím požadovaných informací dotčených ve svém právu na informační sebeurčení, mají v řízení o odvolání proti rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace postavení účastníka řízení podle § 27 odst. 2 správního řádu“*. Na základě uvedeného rozsudku dostaly možnost dotčené osoby (zaměstnanci a bývalí zaměstnanci) vyjadřovat se ve věci, podávat návrhy apod.

Česká televize v roce 2015 obdržela také rozsudek Nejvyššího správního soudu, č.j. 3 As 115/2014-29, kterým byla zamítnuta kasační stížnost žadatele proti rozsudku Městského soudu v Praze, č.j. 11 A 67/2012-60. Nejvyšší správní soud konstatoval, že cit.: *„Česká televize plní oznamovací povinnost, týkající se kvót evropské produkce tak, že vede evidenci podle ust. § 43 odst. 1 zákona o vysílání, nikoliv podle odstavce 2 tohoto ustanovení, což ji zákon o vysílání umožňuje, a proto nemá povinnost vytvářet informaci o tom, jakou finanční částku vynaložila, popřípadě vynakládá na podporu evropské nezávislé tvorby v rozsahu počtu a délky odvysílaných děl, údajů o nákupu evropských děl, vyrobených nezávislými výrobci, včetně seznamu obsahujícího název díla, jeho tvůrce (resp. prodejce) a výši kupní ceny pro každou z položek. Protože takovou informaci nemá, ani nemá povinnost ji mít k dispozici, musela by ji vytvořit, což představuje výlukou z práva na informace dle § 4 odst. 2 zákona o svobodném přístupu k informacím. Námitka vad správního řízení tak nebyla stěžovatelem vznesena důvodně.“* Česká televize bude i nadále postupovat jako dosud.

4. Ochrana osobních údajů

V této oblasti mediálního práva nebylo v roce 2015 zahájeno žádné správní řízení ani nebylo vedeno žádné soudní řízení. Co se týká soukromoprávní oblasti, byla ochrana údajů ze strany jednotlivců žalována v rámci sporů na ochranu osobnosti, avšak bezúspěšně.

5. Reflexe, nový právní rámec, trendy

Pokud je zjištěno porušení zákona nebo Kodexu České televize, úsek mediálního práva klade důraz na **zpětnou vazbu** ze strany zaměstnanců příslušného úseku s cílem, aby se

pochybení příště neopakovalo. Velmi důležitá je **prevence**. Z těchto důvodů probíhají průběžné konzultace osob zúčastněných na výrobě a vysílání ke sporným věcem z oblasti mediálního práva a specializované semináře. V roce 2015 se uskutečnily tři semináře pro zaměstnance zpravodajství a publicistiky a jeden pro zaměstnance obchodního úseku.

V květnu 2015 na informativní schůzce seznámilo Ministerstvo kultury ČR zástupce provozovatelů vysílání a dalších sdružení, kteří se pohybují v mediálním prostředí, s ministerským návrhem **novely zák. č. 231/2001 Sb.**, o provozování rozhlasového a televizního vysílání. Ačkoliv k ministerské předloze návrhu zákona byly vzneseny ze strany všech provozovatelů vysílání vážné obecné i konkrétní výhrady, ministerstvo je neakceptovalo a bez dalšího jednání předložilo návrh zákona do vlády. Situaci se zabývala dokonce Asociace televizních organizací na valné hromadě, přičemž všichni její členové se shodli, že návrh novely zákona svědčí o naprostém nepochopení aktuální situace v mediálním prostředí, kvalita navrhované novely je velice sporná po obsahové a legislativně technické stránce. Místo, aby ministerstvo usilovalo o zjednodušení regulace, zabývalo se dopady na provozovatele vysílání, směřuje opět k dalšímu zpřísnění regulace a administrativní a finanční zátěži provozovatelů vysílání.

Česká televize pokračuje i v letošním roce v samoregulaci v oblasti **labellingu** pořadů, jehož cílem je předcházet nepředvídaným a překvapivým situacím při sledování pořadu a umožnit rodičům rozhodnout se podle individuální vyspělosti dítěte a svých hodnot, zda dítěti povolí sledování pořadu či nikoliv, případně, zda budou sledovat pořad s ním. Pravidla vycházejí z časových pásem a sledování závadných prvků a následně označování pořadů piktogramy 8+, 10+ na ČT: D a 15+ na ostatních programech. Situace je průběžně vyhodnocována. V současné době jsme pokročili již do stádia, že je třeba vypracovat dotazníky, které by umožnily objektivní vyhodnocení obsahu pořadů a jejich následnou klasifikaci. Souběžně probíhala diskuze v rámci Asociace televizních organizací a v prosinci 2015 schválila valná hromada této asociace vytvoření vlastního systému samoregulace v oblasti labellingu ve spolupráci nejen s provozovateli vysílání, ale především se zapojením zástupců akademické obce.

Na základě zkušeností s aplikací právní úpravy objektivity a vyváženosti pořadů v roce 2015 jsme přesvědčeni, že je třeba **širší diskuze o právní úpravě objektivity a vyváženosti** pořadů v české legislativě. V zákoně o České televizi je stanovena povinnost České televize poskytovat objektivní, ověřené, ve svém celku vyvážené informace pro svobodné vytrvání názorů. Tato právní úprava je podle našeho názoru zcela v souladu s úlohou, kterou veřejnoprávní vysílání ve společnosti má. Uvedenou povinnost kontroluje přímo Rada České televize, tedy orgán, jímž uplatňuje veřejnost právo na kontrolu České televize. Povinnosti jsou rozpracovány v Kodexu České televize. Kromě výše uvedené povinnosti se však na Českou televizi a rovněž na další provozovatele vysílání vztahuje právní úprava uvedená v zákoně o provozování rozhlasového a televizního vysílání, která jednak stanoví povinnost poskytovat objektivní a vyvážené informace nezbytné pro svobodné vytváření názorů a jednak stanoví povinnost zajistit, aby ve zpravodajských a politicko-publicistických pořadech bylo dbáno zásad objektivity a vyváženosti a zejména nebyla v celku vysílaného programu jednostranně zvýhodňována žádná politická strana nebo hnutí, popřípadě jejich názory nebo názory jednotlivých skupin veřejnosti, a to s přihlédnutím k jejich reálnému postavení v politickém a společenském životě. Dodržování těchto povinností kontroluje Rada pro rozhlasové a televizní vysílání a jejich porušení je správním deliktem. Je otázkou, do jaké míry tato právní úprava, která platí od roku 2001, je v dnešní době,

tedy v době konvergence médií a plurality médií a tudíž i potřebné konkurence, v demokratické společnosti nezbytná a potřebná. Je třeba dodat, že právní úprava zásad objektivit a vyváženosti se nevztahuje na všechny informační prostředky, ale pouze na rozhlasové a televizní vysílání a zvláštní právní úprava pak jen na „radniční periodika“. V roce 2015 poukazovali redaktoři, dramaturgové a odborná veřejnost na to, že regulační orgán posuzuje vyváženost tak, že poměruje časový prostor účastníků dílčí reportáže. To se týkalo především pořadu Nedej se plus, který se zabývá občanskou publicistikou a dává prostor občanům, kteří nemají možnost jinde své názory k závažným tématům vyjádřit a sdělit je širší veřejnosti.

Negativním trendem je, že některé státní orgány nerespektují **ochranu zdrojů** informací a dožadují se záznamů reportáží a vydání hrubých materiálů, z nichž je možno zjistit zdroje informací, které mají zůstat chráněny. Znepokojivé je, že se množí případy, kdy je redaktorům a moderátorům verbálně vyhrožováno soukromými osobami.

V roce 2015 byl do vlády rovněž předložen návrh **zákona o Sbírce zákonů** a mezinárodních smluv a o tvorbě právních předpisů. Součástí tohoto návrhu je i změna zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání, která na rozdíl od platné právní úpravy již taxativně nevypočítává případy, kdy provozovatel vysílání je povinen poskytnout veřejným státním orgánům a orgánům územní samosprávy nezbytný vysílací čas, ale vložením slova „zejména“ staví provozovatele vysílání do právní nejistoty. Tato změna nebyla s Českou televizí konzultována a nebyla konzultována ani s Asociací televizních organizací a jejími členy.

V roce 2015 pokračovaly **diskuze v Evropské unii** nad platnou Směrnicí Evropského parlamentu a Rady (kodifikované znění ze dne 10. března 2010) o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících poskytování audiovizuálních mediálních služeb (směrnice o audiovizuálních mediálních službách). V této diskusi jsou stále nastoleny otázky, zda v době digitalizace je nadále vhodné rozlišovat v právních předpisech mezi lineárními a nelineárními službami, jak vytvořit rovné podmínky mezi všemi aktéry, jak zajistit účinnou ochranu nezletilých osob napříč všemi audiovizuálními mediálními službami, jak dále s pravidly upravujícími reklamu, zda je i nadále funkční zásada „země původu vysílání“ a v neposlední řadě jak jsou účinná opatření na podporu děl evropské produkce.

V roce 2015 byla přijata novela zákona č. 106/1999 Sb., **o svobodném přístupu k informacím**. Jednalo se o transpoziční novelu, sloužící k dosažení souladu národního právního řádu se směrnicí Evropského parlamentu a rady č. 2013/37/EU. Mezi nejpodstatnější změny patří povinnost poskytnout spolu s informací též tzv. metadata vztahující se k informaci. Novela také přinesla demonstrativní výčet způsobů poskytování vyžádaných informací. Informace, poskytovaná zveřejněním v elektronické podobě, musí být zveřejněna v otevřeném formátu, a je-li to možné, též ve formátu strojově čitelném.

V roce 2015 se začala Poslanecká sněmovna Parlamentu zabývat návrhem novely **zákona č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu**. Návrh zákona nově předpokládá, že Nejvyšší kontrolní úřad by měl mj. kontrolovat hospodaření s veřejnými prostředky České televize. Je třeba poukázat na to, že v takovém případě půjde přinejmenším o zdvojení kontroly. Zákon o České televizi je totiž koncipován v souladu s evropskými standardy v zájmu nezávislosti veřejnoprávní televize tak, že způsob nakládání s veřejnými prostředky je v zákoně stanoven striktně, rozpočet České televize,

přehled pohledávek a závazků a účetní závěrku České televize schvaluje Rada České televize, která rovněž kontroluje účelné a hospodárné využívání finančních zdrojů a majetku České televize podle schváleného rozpočtu a sleduje též naplňování požadavků práva Evropské unie na transparentnost finančních vztahů v České televizi. V České televizi rovněž působí Dozorčí komise, která je v souladu se zákonem poradním orgánem Rady České televize ve věcech hospodaření České televize. Rada České televize skládá každoročně účty Poslanecké sněmovně Parlamentu, které předkládá zprávu o hospodaření České televize za příslušný rok.

V závěru roku 2015 byl ve Sbírce zákonů publikován **zákon č. 340/2015 Sb., o registru smluv**. Podle tohoto zákona je Česká televize povinna uveřejňovat od poloviny roku 2016 všechny smlouvy uzavřené s právníckými osobami a s podnikajícími fyzickými osobami, pokud přesáhnou částku Kč 50.000,-- bez DPH (a nepůjde-li o smlouvy uzavřené s autory a výkonnými umělci ve spojení s autorským dílem nebo uměleckým výkonem a smlouvy s nepodnikajícími fyzickými osobami) prostřednictvím registru smluv. Jinak smlouvy nenabudou účinnosti. Smlouvy, které je Česká televize povinna uveřejňovat prostřednictvím registru smluv, musí být uzavřeny písemně. Od poloviny roku 2017 pak bude platit dokonce princip, že pokud smlouva nebude v určité lhůtě do registru vložena, automaticky se ruší. Zákon se však na všechny subjekty, které hospodaří s veřejnými prostředky, nevztahuje. Pro některé subjekty jsou sice stanoveny výjimky, ale Česká televize (ani Český rozhlas) žádnou zvláštní výjimku nezískala. Zákon, bohužel, nezohledňuje specifika televizní výroby a vysílání, specifika nákupu vysílacích práv a ochranu zdroje informací. Je třeba počítat se zásadními problémy zejména v oblasti výroby pořadů v exteriérech, v oblasti nákupu vysílacích práv k filmům, zahraničních dokumentárních pořadů, v oblasti nákupu vysílacích práv ke sportovním událostem, v oblasti zpravodajství o mimořádných událostech a událostech značného rozsahu. Dokonce je na místě obava, že o některé pořady, o které se zajímá značná část veřejnosti, Česká televize přijde.

V Praze dne 25. ledna 2016

JUDr. Markéta Havlová
vedoucí úseku mediálního práva